

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 249

гр. София, 23.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 10-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИД. Й Н

като разглежда докладваното от И. Д. Й. Н. Частно наказателно дело № 20221110216334 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243, ал.5 от НПК.

Образувано е по жалба на С. П. Г. (чрез адв. В. В.) против Постановление на СРП от 24.11.2022г. (изведено в деловодството на СРП на 25.11.2022г.), с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 2179/2019г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 27162/2019г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл.320а, вр. чл.330, ал.1 от НК.

В жалбата се твърди, че обжалваният прокурорски акт е незаконосъобразен, неправилен, немотивиран и се иска неговата отмяна. Твърди се, че липсва пълен и всестранен анализ на събраните доказателства, в резултат на което е направен неправилен извод, че липсва извършено инкриминирано деяние и че извършителят на престъплението не може да се разкрие.

Софийски районен съд, след като се запозна с материалите по делото и с доводите на жалбоподателката, намира за установено следното от фактическа и правна страна :

С Постановление на СРП от 23.10.2019г. (изведено в деловодството на СРП на 25.10.2019г.) е образувано досъдебно производство по пр. пр. № 27162/2019г. по описа на СРП за това, че в гр. София, на 10.05.2019г. около 20:10 часа, по време на проведен мобилен телефонен разговор със С. П. Г. се заканил на същата да извърши престъпление по чл.330, ал.1 от НК като запали къща, находяща се на адрес : гр. София, и това заканване би могло да предизвика основателно опасение за осъществяването му - престъпление по чл.320а, вр. чл.330, ал.1 от НК.

В рамките на досъдебното производство са били разпитани като свидетели лицата С. Г., МГ., М. М, М.П, С.Я. С.Е., Ц.И. и Й. Н. Проведени са очни ставки между С. Г. и С. Я., както и между М. Г. и С. Я. Изготвени са комплексни съдебно – психиатрични и психологични експертизи на С. Г. /лист 52-59 от ДП/ и на Станка Янкова /лист 63-70 от ДП/,

допълнителна тройна комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза /лист 80-90 от ДП/, както и фоноскопна експертиза /лист 115-118 от ДП/. Събрани са и следните писмени доказателства : сигнал от С. Г.; Нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот № 3, том I, рег. № 462, дело № 3/2017г. и Договор за доброволна делба на недвижим имот.

При така събраните доказателства прокуратурата е приела, че са проведени всички възможни процесуално – следствени действия и събраните доказателства сочат, че липсва извършено инкриминирано деяние. За да достигне до този извод прокурорът е дал вяра на думите на свидетелите Янкова и Иванова, както и на заключението на фоноскопната експертиза, че не е възможно снемане на сонограми с определяне индивидуалните особености на говора и извършване на сонографен и фонетично – лингвистичен анализ. Поради това с Постановление на СРП от 24.11.2022г. (изведено в деловодството на СРП на 25.11.2022г.) е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 2179/2019г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 27162/2019г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл.320а, вр. чл.330, ал.1 от НК. Именно този прокурорски акт е предмет на настоящия съдебен контрол.

Пострадала от престъплението, за което се води досъдебно производство № 2179/2019г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 27162/2019г. по описа на СРП е жалбоподателката С. Г..

Постановлението на СРП за прекратяване на наказателното производство е получено на 07.12.2022г. /видно от отбелязване върху самия акт /.

С. Г. подават чрез адв. В. жалба срещу Постановлението на СРП, с което се прекратява наказателното производство. Жалбата е входирана директно в СРС под № 278789 от 14.12.2022г. С Разпореждане на Зам. Председателя на СРС и Председател на Наказателно отделение от 15.12.2022г. е изискана от СРП преписката за свързване. С писмо с вх. № 285339 от 21.12.2022г. СРП изпраща на СРС материалите по цитираното по-горе досъдебно производство, ведно с жалбата на Г.. На 22.12.2022г. е образувано настоящото НЧД № 16334/2022г. по описа на СРС, НО, 10 състав, което е било докладвано на съдията – докладчик на 23.12.2022г. за първи път.

Жалбата на С. Г. е подадена в срока по чл.243, ал.4 от НПК. Жалбоподателката се явява пострадала от престъплението по чл.320а, вр. чл.330, ал.1 от НК, т.е. тя е правно легитимирана да обжалва Постановлението на СРП, с което се прекратява наказателното производство. Атакуваният прокурорски акт подлежи на съдебен контрол по реда на чл.243, ал.5 от НПК пред СРС, който се явява местно и родово компетентен съд в случая. Поради това СРС – 10 състав приема, че е сезиран с процесуално допустима жалба и спорът следва да се разгледа по същество.

След собствен анализ на събраните по делото доказателства и преценка на законосъобразността и обосноваването на обжалвания прокурорски акт, СРС установи, че прокурорът е обсъдил превратно доказателствата, но въпреки това е стигнал до правилен

извод.

Настоящият съдебен състав счита, че са събрани всички възможни и относими гласни и писмени доказателства за спора, но не споделя анализа на доказателствата, направен от прокурора. Същевременно, доколкото прокурорът е изложил някакъв анализ на доказателства и е направил извод за прекратяване на наказателното производство по реда на чл.24, ал.1, т.1 от НПК и от предишните прокурорски актове също се вижда, че такъв обем от доказателствен анализ прокурорът приема за достатъчен, за да мотивира тезата си, този състав на СРС счита, че не следва да отменя прокурорския акт заради липса на мотиви, а следва да изложи съображения по съществото на спора, тъй като няма гаранция, че и да бъде върнато делото на СРП прокурорът би изложил по-подборни мотиви. В тази връзка следва да се отбележи, че в обжалвания прокурорски акт не е взето предвид сваленото съдържание на записа при изследването му и не е съпоставено с наличните по делото гласни доказателства, въпреки че и друг съдебен състав се е произнасял по този въпрос (виж Определение № 910 от 20.03.2022г. по НЧД № 3518/2022г. на СРС, НО, 99 състав). В този смисъл мотивите на СРП са грешни и необосновани, поради което се налага този съдебен състав да изложи съображенията си, както по отношение на събраните доказателства, така и по съществото на спора :

От събраните гласни и писмени доказателства се установява, че С. Г. е закупила от С.А. (бивш съпруг на С. Я.) източна половина на къща-близнак, находящ се в гр. София., а именно жилище – апартамент с площ от 79.90 кв.м. на етаж 2, заедно с ½ идеални части от тавана и заедно със зимник на сутеренния етаж - със самостоятелен вход и площ от 36 кв.м., ведно със съответните идеални части от общите части на сградата и от правота на строеж върху мястото. Във връзка с наематели на Г. и от страх за дома си, М. П. (син на собственика на първия етаж от къщата - С.Я.) заградил първия етаж, с което направил трудно преминаването на Г. към втория етаж от къщата. Тя пък на свой ред сложила врата на втория етаж и ограничила достъпа до таванското помещение, една втора от което било на Я. Оформил се междусъседски конфликт, при който всяка от спорещите страни била убедена в правотата на тезата си. Във връзка с този конфликт на 10.05.2019г. св. М. Г. (дъщеря на С. Г.) провела разговор с М. П.. Казала му, че няма право да загражда първия етаж, понеже това е обща част. Той й отвърнал, че ще прави каквото си иска, при което М.Г. му казала, че ще подаде сигнал в общината от името на майка си. След този разговор М.П. се обадил на майка си, която по това време била в Ирландия и й го преразказал. По-късно същата вечер С. Я. се обадила по телефона на С. Г. и започнала да й крещи. М.Г. взела телефона от майка си, включила го на високоговорител, започнала да записва разговора и да говори от името на майка си. И двете страни се надвиквали и в повечето време говорили едновременно, но С. Г., М. Г. и М. М. (зет на С. Г. и съпруг на М. Г.) чули, че по телефона С. Я. казва : „Никога повече не притеснявай М., „Ще я запаля цялата къща и ще си остана да си стоя на двора, защото е лично мой“, както и да внимава, тъй като върви или ходи по много тънък лед, „със Стефан не запалих къщата, но със теб ще я запаля“.

След този разговор С. Г. казала, че се притеснява за живота и имуществото си и на

10.06.2019г. чрез адв. Тодорова подава сигнал в СРП за случая от 10.05.2019г.

С Постановление на СРП от 23.10.2019г. (изведено в деловодството на СРП на 25.10.2019г.) е образувано досъдебно производство по пр. пр. № 27162/2019г. по описа на СРП за това, че в гр. София, на 10.05.2019г. около 20:10 часа, по време на проведен мобилен телефонен разговор със С. П. Г. се закарнал на същата да извърши престъпление по чл.330, ал.1 от НК като запали къща, находяща се на адрес : гр. София, и това закарване би могло да предизвика основателно опасение за осъществяването му - престъпление по чл.320а, вр. чл.330, ал.1 от НК.

В хода на образуваното досъдебно производство е представен запис на процесния разговор, на който е назначена фоноскопна експертиза /лист 115-118 от ДП/. Въз основа на нея се установява провеждането на разговор между жени и изричането на една от тях на думите „Никога повече не притеснявай Мариан“ и „Ще я запала цялата къща и ще си остана да си стоя на двора, защото е лично мой“. Самият звукозапис е определен от вещо лице Николай Георгиев и вещо лице Николай Маринов като „негоден“ за извършване на сравнително фоноскопно идентификационно изследване.

Разпитана в хода на досъдебното производство, Станка Янкова не отрича да се е обаждала на С. Г., но твърди, че е била афектирана от думите на Г., че Янкова била проклетата и за това бившият ѝ съпруг я е оставил.

Според комплексната съдебно - психиатрична и психологична експертиза /лист 52-59 от ДП/ при С. Г. не се установяват качествени отклонения в психичното функциониране. При нея няма данни за минали или актуални епизоди на психотично заболяване и е без вродени или придобити интелектуални разстройства. Вещите лица считат, че възприетите от С. Г. закани за палеж не са възбудили преживяване на интензивен и реален страх от осъществяването им със съответния комплекс от промени на емоционално, когнитивно и поведенческо ниво. При освидетелстваната е налице психична годност за даване на свидетелски показания – за вярно възприемане и възпроизвеждане на факти и обстоятелства от съществено за делото значение. Психичното състояние на С. Г. към момента на изследването не се явява пречка за нейното участие във всички фази на наказателното производство и тя може да дава достоверни отговори /ако желае/ на въпросите на следствието. Според допълнителната тройна комплексната съдебно - психиатрична и психологична експертиза /лист 80-90 от ДП/ от психологична гледна точка не са налице признаци, които категорично да сочат на извода, че в резултат на възприетите на 10.05.2019г. закани у С. Г. е създадено преживяване на реално опасение /интензивен и реален страх/ от осъществяване на палеж на къщата. Ако за критерий за установяване на наличието на реално опасение бъде прието единствено вербално декларираното от освидетелстваната, че има това преживяване, то следва да се приеме, че в случая такова опасение е налице. Преценката дали декларираното от освидетелстваната следва да бъде окачествено с юридическия термин „основателно опасение“, която може да бъде направена след анализ на доказателствата по делото, надхвърля компетентността на експертите.

За тази фактическа обстановка съдът се позова на събраните по делото и цитирани

по-горе доказателства. Съдът не приема за относими към предмета на доказване приложените по делото Амбулаторен лист от 27.09.2021г., както и рецепта с фискален бон от 23.01.2020г., тъй като тези два документа са сравнително доста отдалечени във времето от датата на деянието – 10.05.2019г. и не може да се направи пряка връзка между документите и инкриминираното деяние. Неинформативни за конкретната случка от 10.05.2019г. се явяват и показанията на свидетелите М. П., С.Е. и Й.Н., тъй като тези свидетели твърдят, че нямат знания за процесните думи. Останалите гласни доказателства условно могат да се разделят на две групи В едната група попадат показанията на свидетелите С. Г., М. Г. и М.М., а в другата група гласни доказателства съдът отнася думите на С. Я. и Ц. И.. Като обективно и непредубедено доказателство се очертава заключението на фоноскопната експертиза. Съдът го кредитира и приема, че със сигурност са били изречени думите „Никога повече не притеснявай Мариан“ и „Ще я запаля цялата къща и ще си остана да си стоя на двора, защото е лично мой“. От тук следва, че доколкото намират опора в заключението на фоноскопната експертиза, следва да се кредитират и показанията на С. Г., М.Г. и М. М., че разговорът е бил на 10.05.2019г. и че освен тези думи Станка Янкова е казала на С. Г. и да внимава, тъй като върви по много тънък лед, както и : „със Стефан не запалих къщата, но със теб ще я запаля“. Думите на С.Я. и Ц. И, с които те отричат Я.да е изричала инкриминираните изрази, се опровергават от фоноскопната експертиза, както и от кредитираните по-горе показания на С. Г., М. Г. и М. М. Поради това СРС приема, че показанията на С.Я. и Ц.И. обслужват защитната теза на първата. Същевременно, доколкото един конфликт има две страни, съдът се доверява на показанията и на двете условно обособени групи свидетели по отношение на това какви конкретни действия или думи /извън процесните/ са изказани между двете страни в спора, тъй като звучат житейски достоверно и е нормално да се помнят от враждуващите страни в конфликта.

Невъзможността според заключението на фоноскопната експертиза да се идентифицира лицето, казало думите „Никога повече не притеснявай Мариан“ и „Ще я запаля цялата къща и ще си остана да си стоя на двора, защото е лично мой“ не означава, че авторството не е доказано. За разлика от СРП, настоящият съдебен състав счита, че въз основа на съдържанието на записа, свален при изготвянето на фоноскопната експертиза, може да се направи извод за дееца на база показанията на С. Г., Моника Г. и Михаил Михайлов, тъй като техните думи намират опора в сваленото съдържание на записа, възпроизведено във фоноскопната експертиза, още повече, че от съдържанието на думите също може да се установи техният автор – че е лице, което е собственик на двора и което знае за разговор с Мариан. Съвкупната преценка на гласните доказателства показва, че това е Станка Янкова – собственик на двора, майка на Мариан Петков, провел разговор с дъщерята на С. Г. малко преди въпросното телефонно обаждане.

Относно наличните по досъдебното производство съдебно-психиатрични експертизи СРС счита, че те са изготвени от вещи лица – специалисти в съответната област, обективни и непредубедени са, поради което съдът им се доверява напълно. От експертизите

на С. Г. се доказва, че възприетите от нея закани за палеж не са възбудили преживяване на интензивен и реален страх. В подкрепа на този извод на вещите лица са и фактите, че С. Г. не е променила начина си на живот, не е спряла да отдава помещение на сутеренния етаж (описано като „зимник“ в акта за собственост на Г.) под наем, въпреки че знае, че това нейно начинание дразни съседите ѝ от първия етаж, участвала е и в други /следващи/ междусъседски разпри с Янкова и сина ѝ по повод преграждането на първия етаж, вкл. и като се е стигнало до предписание на общината за отстраняване на преграждението именно по жалбата на Г.. Това, че С. Г. спряла да взема внучето си да спи в дома ѝ не означава, че е налице реално опасение от осъществяване на палеж на къщата, тъй като самата Г. продължава да спи там. Затварянето на прозореца на наемателя ѝ на сутеренния етаж с вещи, които били лесно запалими /по думите на С. Г. и нейната дъщеря/ също не дава основание да се мисли за наличие на реални действие, насочени към реализиране на заплахата за палеж, а единствено показва конкретното проявление на желанието на обитателите от първия етаж на къщата да няма наематели в имота и да демонстрират правото си на собственост върху двора, към който гледа зимникът на С. Г..

С оглед на очертания предмет на доказване с Постановление на СРП от 23.10.2019г. по досъдебно производство № 2179/2019г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 27162/2019г. по описа на СРП и при събраните до момента доказателства (посочени по-горе) настоящият съдебен състав счита, че по делото са събрани преки и косвени доказателства, които водят до един възможен извод, а именно, че С. Я. е казала по телефона на С. Г. на 10.05.2019г., че ще запали цялата къща и ще остане да двора, защото е нейн. Думите на Я. съдържат закана за палеж на имот, но това не е достатъчно, за да се приеме, че е налице престъпление. За съставомерността на престъплението по чл.320а, вр. чл.330, ал.1 от НК е необходимо с думите да може да се предизвика основателно опасение за осъществяването на заканата. Доколкото въпросните думи са били изречени по телефона във време, в което Янкова не е била в България, съдът счита, че отправената закана е негодна да бъде изпълнена. Освен това след въпросните думи С. Г. декларира, че се е чувствала заплашена, но в действителност по никакъв начин не е променила ежедневието и бита си. Дори подаването на сигнал за случая датира месец след въпросното телефонно обаждане. Разговорът е бил реализиран на 10.05.2019г., а сигналът на С. Г. е от 10.06.2019г. Лицето е продължило да има наемател в зимника на къщата, продължило е да се кара с Я. и сина ѝ за преграждението на първия етаж, продължило е да живее там. Поради това, както и с оглед наличните по делото психиатрични експертизи, които установяват липса на реален страх у С. Г., съдът приема, че по делото не е доказано наличието на „основателно опасение“ за осъществяването на палеж на къщата, поради което и поведението на Станка Янкова не се явява съставомерно от обективна страна.

Съдебният състав счита, че деянието на Я. от 10.05.2019г. е несъставомерно и от субективна страна, тъй като в случая въпросните думи не следва да се разглеждат сами за себе си, а в контекста на целия разговор и на отношенията между собствениците на двата етажа от къщата, както и намесващите се в конфликта техни деца. Ясно е, че преди

телефонното обаждане дъщерята на С. Г. е говорила със сина на С. Я и му е казала, че нямат право собствениците на първия етаж да заграждат общи части и че ще бъде подаден сигнал в общината за това. Я. и синът ѝ, на свой ред, вярват в правотата на действията си, че чрез тази преграда пазят имота си от непознати лица, които влизат вътре /докато от общината не им е било предписано да се събори заграждението на първия етаж/. Всичко това означава, че думите на Янкова по телефона са били изречени в хода на разразил се междусъседски конфликт, а не с цел да предизвикат страх у С. Г., че ще ѝ бъде запален имотът. В подкрепа на този извод е и фактът, че имотът на Я. е също част от тази постройка и при евентуален палеж също би пострадал. Думите ѝ, че след евентуалния палеж тя ще иде на двора, защото е нейн също идват да покажат, че в разговора се цели да се демонстрира кой какви права на собственост има в имота, а не се цели реално да бъде подпалена сградата или да бъде създаден страх за това у Г..

Водим от изложеното по-горе съдът приема, че няма реализирано от обективна и субективна страна престъпление по чл.320а, вр. чл.330, ал.1 от НК, поради което образуването наказателно производство следва да се прекрати на основание чл.243, ал.1, т.1, вр. чл.24, ал.1, т.1 от НПК, защото деянието не съставлява престъпление. Поради това, макар и да не споделя мотивите на СРП, доколкото изводът на прокурора е верен, на основание чл.243, ал.6, т.1 от НПК съдът следва да потвърди обжалваното Постановление на СРП, тъй като основанието за прекратяване на наказателното производство, посочено от прокурора, е същото, каквото и съдът приема за приложимо в случая, поради което не се налага неговата промяна.

Водим от гореизложеното на основание чл.243, ал.6, т.1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление на СРП от 24.11.2022г. (изведено в деловодството на СРП на 25.11.2022г.), с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 2179/2019г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. № 27162/2019г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл.320а, вр. чл.330, ал.1 от НК.

Определението подлежи на обжалване или протест пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____